

[Melchior]

institution, end hvor de er nu, hvorimod man altså ikke har fratrukket dem i den anden ende, dér, hvor de så forlader en plads. Vort skøn er, at dette tal er 3 gange for stort. Jeg skal altså med interesse afvente, om ordføreren for forslagsstillerne kan kommentere dette. I øvrigt savner jeg i meget høj grad bare et skøn over de økonomiske konsekvenser af en gennemførelse af dette forslag. Kendte vi disse konsekvenser, så tror jeg, at alene disse ville forbyde dette forslags gennemførelse.

I forbindelse med beslutningsforslag nr. B 59 vil jeg gøre opmærksom på, at vi jo har til behandling i forvejen i arbejdsmarkedsudvalget en række ligestillingsforslag. Jeg henviser især til lovforslag nr. L 148. Under behandlingen af dette er det jo blevet oplyst, at den offentlige sektor allerede igennem nogle år har praktiseret ved annoncering og rekruttering ikke at angive, om det er mand eller kvinde, man søger, men udelukkende søger med angivelse af kvalifikationer. Det er et godt fremskridt, der er gjort her, selv om jeg ikke tvivler om, at det kan skabe en del problemer i enkelttilfælde, men det er underordnet i den større sammenhæng. Jeg tror ikke, at man kan opstille en målsætning for, hvor mange der skal være af hunkøn inden for et eller andet fag eller inden for en eller anden sektor, for som det er sagt af andre ordførere, skabes der jo ikke flere arbejdspladser ved at fyre nogle ansatte for at give plads for nogle andre, hørende til en anden kategori. Jeg tror, at en evolutionær udvikling på dette område med et klart sigte på ligestilling af kvinderne er indeholdt i bestemmelser, vi allerede har, og at dette forslag derfor ikke tilføjer noget væsentligt nyt.

Det samme må siges om beslutningsforslag nr. B 60. Det fortaber sig og kan vel aldrig opklares, hvordan man netop er kommet til, at 40 pct. af de midler, som skal benyttes til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, skal anvendes for kvinder. Det forekommer mig i hvert fald meget firkantet at komme til et sådant resultat. Jeg tror ikke, det kan »båses« på den måde. Igen fortjener bestræbelser, hensigten, ære, men jeg tror ikke, man gavner intentionen med dette forslag.

Beslutningsforslag nr. B 61 handler om jordemødre o. lign., og det er jo blevet jordet af både ministeren og forskellige ordførere, bl. a. fordi der simpelt hen er så mange, der søger ind, at det vil være fuldstændig uan-

svarligt over for de pågældende bare at lukke dem ind. Og så har jeg ikke engang talt noget om de økonomiske konsekvenser.

Jeg vil kun knytte den principielle bemærkning til det, at det har altid undret mig til det måbende, når socialistiske partier går imod adgangsbegrænsninger. Socialistiske partier, som ønsker en planlægning, som ønsker en hensigtsmæssig benyttelse af ressourcerne – det siger de da i hvert tilfælde at de ønsker – som går ind for planøkonomi i dette ords originale betydning, de vil pludselig på uddannelsesområdet undlade enhver planlægning og lade det hele vokse vildt og groft. Jeg synes, det fører til tilstande af den art, som man ofte – med urette i øvrigt – beskylder partier og personer for, der hylder kapitalistiske idealer, nemlig denne laden stå til og vokse vildt uden nogen som helst ansvarsfølelse over for, hvad det fører til for den enkelte person eller for samfundet som helhed. Jeg synes, SF burde gå i tænkeboksen og meget grundigt overveje, om det overhovedet kan lade sig gøre at betegne sig som socialistisk og samtidig undlade at gå ind for den hensigtsmæssige planlægning af uddannelsesforløbet, som skyldes et hensyn både til det enkelte medlem af samfundet og til samfundet i dets helhed.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg må først til hr. Bertel Haarder sige, at jeg er forbavset over de udtalelser, der kommer heroppefra, idet de efter min opfattelse ikke er i overensstemmelse med den politik, som venstre normalt fører. Jeg skal bare fremdrage et par enkelte ting. Når der bliver talt om ligestilling for familiemønstre, så drejer det sig i allerhøjeste grad om at sikre, at der bliver flere børneinstitutioner, at det bliver til en lavere betaling, at der bliver flere fripladser. For en ligestilling er i allerhøjeste grad også et økonomisk spørgsmål, og dér synes jeg ikke venstre tidligere har været med.

Vedrørende det lave fødselstal kunne man fristes til at spørge: Er det ud fra den betragtning, at det alene er en udgift at have børn? Er det ud fra den betragtning – som jeg synes tidligere har skullet igennem i venstres stilling – at gravide kvinder er en nødvendig udgift for arbejdsgiverne? At børnehaverne alene er en nødvendig udgift for samfundet? At skoler er en nødvendig ud-